

מסכת מקואות

פרק ג

א. רבי יוסי אומר, שני מקואות שאין בהם ארבעים סאה, ונפלו לזה לג ומחצה ולזה לג ומחצה ונתערבו, כשרים, מפני שלא נקרא עליהן שם פסול. אבל מקוה שאין בו ארבעים סאה ונפלו בו שלשה לגין ונחלק לשנים, פסול, מפני שנקרא עליו שם פסול. ורבי יהושע מכשיר, שהיה רבי יהושע אומר, כל מקוה שאין בו ארבעים סאה ונפלו לו שלשה לגין וחסר אפלו קרטוב, כשר, מפני שחסרו לו שלשה לגין. וחכמים אומרים, לעולם הוא בפסולו, עד שיצא ממנו מלואו ועוד:

ב. כיצד. הבור שבחצר ונפלו לו שלשה לגין, לעולם הוא בפסולו, עד שיצא ממנו מלואו ועוד, או עד שיעמיד בחצר ארבעים סאה ויטהרו העליונים מן התחתונים. רבי אלעזר בן עזריה פוסל, אלא אם כן פקק:

ג. בור נִשְׁהוּא מִלֵּא מִיָּם שְׁאוּבִין וְהָאִמָּה נִכְנָסַת לוֹ וְיוֹצֵאָה מִמֶּנּוּ, לְעוֹלָם הוּא בְּפִסּוּלוֹ, עַד שְׂתִּתְחַשֵּׁב שְׁלֵא נִשְׁתִּיר מִן הָרָאשׁוֹנִים שְׁלִשָּׁה לַגִּין. שְׁנַיִם שְׁהִיו מְטִילִין לַמִּקְוָה, זֶה לֵג וּמִחֲצָה וְזֶה לֵג וּמִחֲצָה, הַסּוֹחֵט אֶת כָּסוּתוֹ וּמְטִיל מִמְּקוֹמוֹת הָרִבָּה, וְהַמַּעֲרָה מִן הַצָּרְצוֹר וּמְטִיל מִמְּקוֹמוֹת הָרִבָּה, רַבִּי עֲקִיבָא מְכַשִּׁיר, וְחֻכְמִים פּוֹסְלִין. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, לֹא אָמְרוּ מְטִילִין, אֱלֹא מְטִיל. אָמְרוּ לוֹ, לֹא כֹךָ וְלֹא כֹךָ אָמְרוּ, אֱלֹא שֶׁנִּפְּלוּ לוֹ שְׁלִשָּׁה לַגִּין:

ד. מִכְּלֵי אֶחָד, מִשְׁנַיִם וּמִשְׁלִשָּׁה, מִצְטָרְפִין. וּמֵאַרְבָּעָה, אֵין מִצְטָרְפִין. בַּעַל קָרִי הַחוּלָה שֶׁנִּפְּלוּ עָלָיו תִּשְׁעָה קַבִּין מִיָּם, וְטָהוֹר שֶׁנִּפְּלוּ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל גְּבוֹ שְׁלִשָּׁה לַגִּין מִיָּם שְׁאוּבִין, מִכְּלֵי אֶחָד, מִשְׁנַיִם וּמִשְׁלִשָּׁה, מִצְטָרְפִין. מֵאַרְבָּעָה, אֵין מִצְטָרְפִין. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים. בְּזִמָּן שֶׁהִתְחִיל הַשֵּׁנִי עַד שְׁלֵא פָסַק הָרָאשׁוֹן. וּבַמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים. בְּזִמָּן שֶׁלֹּא נִתְכַּוֵּן לְרַבּוּת. אֲבָל נִתְכַּוֵּן לְרַבּוּת, אֲפִלּוּ קָרְטוּב בְּכָל הַשָּׁנָה, מִצְטָרְפִין לְשְׁלִשָּׁה לַגִּין: